Quelle: http://manuscripta.at/?ID=25997
Copyright: Admont, Benediktinerstift

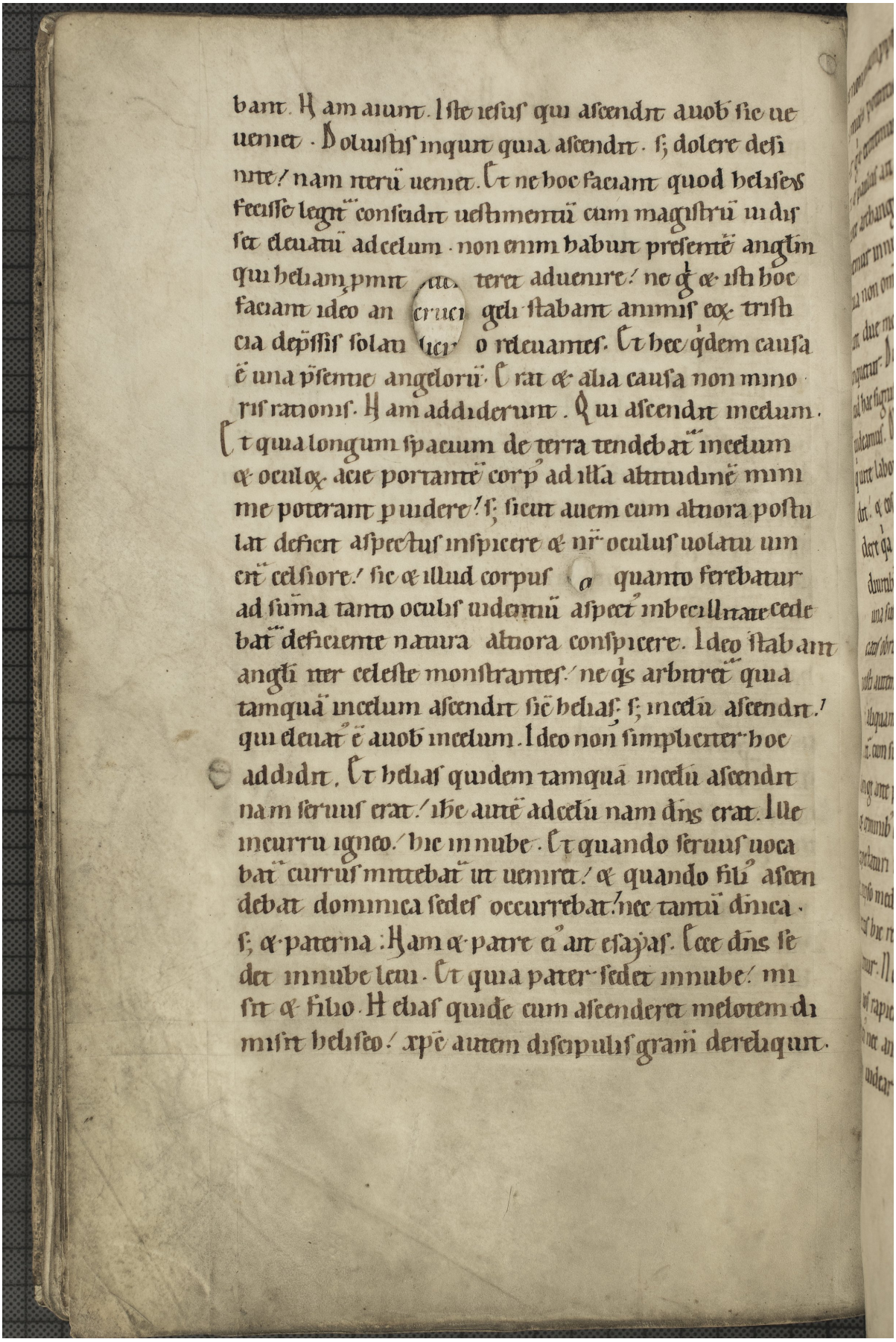

bam. H am aiunt. Iste ihesus qui ascendit a uob sic ue
uenet. D oluistis inquit quia ascendit. s; dolere desi
nite/ nam ntrũ uenit. Ut ne hoc faciant quod helisees
fecisse legit consedit uestimentũ cum magistrũ uidis
set eleuatũ ad celum. non enim habuit presentẽ anglm
qui heliam pmitt ad terra aduenire/ ne q̃s & isti hoc
faciant ideo an cruci geli stabant animis eox tristi
cia depssis solatiũ ihu o reuenames. Ut hec q̃dem causa
ẽ una pẽsentie angelorũ. Erat & alia causa non mino
ris rationis. H am addiderunt. Qui ascendit medium.
Ut qua longum spacium de terra tendebat in celum
& oculox acie portantẽ corp ad illa altitudinẽ mini
me poterant puidere/ s; sicut autem cum altiora postu
lat defici aspectus inspicere & nr oculus uolatu un
cit celsiore/ sic & illud corpus a quanto ferebatur
ad suma tanto oculis uidentiũ aspect imbecillitate cede
bat deficiente natura altiora conspicere. Ideo stabant
angli nec celeste monstrantes/ ne q̃s arbitret qua
tamquã in celum ascendit sic heliam: s; in celũ ascendit.
qui eleuat ẽ a uob in celum. Ideo non simpliciter hoc
addidit. Ut helias quidem tamquã in celũ ascendit
nam seruus erat/ ihe autẽ ad celũ nam dns erat. Ille
in curru igneo/ hic in nube. Ut quando seruus uoca
bat currus mittebat ut ueniret/ & quando filius ascen
debat dominica sedes occurrebat/ nec tamũ dnica.
s; & paterna: H am & patre ait esaias. Ecce dns se
det in nube leui. Ut qua pater sedet in nube/ mi
sit & filio. H elias quide cum ascenderet melotem di
misit heliseo/ xpc autem discipulis gram dereliquit.